09/08/2021

Η εορτή του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη στη γενέτειρα του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τη Δευτέρα 9 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος

Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε υπαίθρια Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού του Αγίου Αθανασίου στο Πολυδένδρι Ημαθίας, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Νικολάου του Κοκοβίτη, ο οποίος καταγόταν από το Πολυδένδρι και μαρτύρησε το 1822 στον Ολοκαύτωμα της Ναούσης.

Όπως κάθε χρόνο, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων **μετέφερε και έθεσε σε προσκύνηση των πιστών τεμάχιο ιερού λειψάνου του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού** καθώς και έναν μεταλλικό σταυρό του Αγίου Κοσμά που είχε τοποθετήσει ο Άγιος στο δένδρο έξω από τον Ιερό Ναό κατά το πέρασμα του από το Πολυδένδρι για να λυτρώσει τους κατοίκους από λοιμώδη ασθένεια της εποχής.

Στο τέλος τελέστηκε ειδική δέηση για την κατάπαυση των πυρκαγιών και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ευλόγησε τους πιστούς με τον σταυρό του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Ὁ προφητικός αὐτός λόγος ἐπιβε-βαιώνεται γιά μία ἀκόμη φορά καί στό πρόσωπο τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου Νικολάου τοῦ Κοκκοβίτου, τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος συμπο-λί-του σας. Ἐπιβεβαιώνεται μέ τόν πιό θαυμαστό τρόπο, ἄν ἀναλο-γι-σθεῖ κανείς τή ζωή καί τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ποιός ἦταν ὁ ἅγιος Νικόλαος; Ἕνας ἁπλός καί ταπεινός νέος, πού ἔφυγε ἀπό τό χωριό του στά δύσκολα καί μαῦρα ἐκεῖνα χρόνια τῆς σκλαβιᾶς γιά νά πάει στή Νά-ουσα καί νά ἐργασθεῖ ὡς ράπτης. Καί τί ἦταν ἡ Νάουσα τότε; Μία πόλη, πού ἄν καί βρισκόταν καί αὐτή κάτω ἀπό τόν βαρύ τουρκικό ζυγό, ἀπολάμβανε πολλά προνό-μια ἀπό τόν κατακτητή, τά ὁποῖα σέ συνδυασμό μέ τόν φυσικό της πλοῦτο τήν ἔκαναν νά εὐημερεῖ.

Ἀνάμεσα, λοιπόν, στούς εὐκατά-στα-τους καί εὔπορους Ναουσαίους, ὁ πτωχός Νικόλαος ἐξασκοῦσε τήν τέχνη του καί ἐργαζόταν γιά νά μπορέσει νά ζήσει. Μέχρι πού οἱ Ναουσαῖοι ἐπαναστάτησαν καί ἔκλει-σαν τίς πύλες τῆς πόλεώς τους καί ὁ νεαρός Νικόλαος ἔμεινε ἀναγκαστικά μακριά ἀπό τόν τόπο του. Δέν ἤξερε τί ἐπρόκειτο νά συμβεῖ, ἀλλά ὁ Θεός εἶχε τό σχέδιό του γι᾽ αὐτόν. Εἶδε τήν ταπείνωσή του καί τόν κόπο του καί θέλησε νά τόν ἀναδείξει μάρτυρά του.

Ἀπό τό ἐργαστήρι του βρέθηκε στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, ἐκεῖ ὅπου οἱ Τοῦρκοι ἀγωνιζόταν ἤ νά ἀφα-νίσουν τούς Ναουσαίους πού δέν εἶχαν σκοτωθεῖ στίς μάχες ἤ νά τούς κάνουν νά ἀλλάξουν τήν πίστη τους, γιά νά θριαμβεύσουν. Δέν ἦταν Ναουσαῖος ὁ Νικόλαος, ἀλλά οἱ Τοῦρκοι δέν ἔκαναν δια-κρίσεις. Τούς συνέλαβαν ὅλους χωρίς νά ρωτοῦν ἀπό ποῦ εἶναι. Δέν ἦταν Ναουσαῖος ὁ Νικόλαος, ἀλλά οὔτε ὁ Θεός κάνει διακρίσεις. Ἐκεῖνος, ἄλλωστε, ὁδήγησε τά βήματά του στή Νάουσα καί ἀπό τή Νάουσα στόν οὐρανό. Μέ μία ἐνδιά-μεση στάση, στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, γιά νά δείξει σέ ὅλους πῶς θαυμαστώνει τούς ἁγίους του, πῶς προβάλλει τούς ἐκλεκτούς του.

Ἐνώπιον τοῦ Λουμπούτ πασᾶ ὁ Νικόλαος ὁμολόγησε τόν Χριστό καί δέν ἀρνήθηκε τήν πίστη του. Εἶπε τό ὄνομά του καί συμπλήρωσε θαρραλέα «τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα» τοῦ Χριστοῦ. Ὁμολόγησε ὅτι εἶναι χρι-στιανός καί χριστιανός θά πεθά-νει. Ὁμολόγησε τό ἴδιο ἀκριβῶς πού ὁμολόγησαν καί οἱ 1240 Ναουσαῖοι πού μαρτύρησαν πρίν ἀπό αὐτόν. Κανείς δέν μποροῦσε νά τόν χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, οὔτε τό σπαθί τοῦ δημίου οὔτε τό μαρτύριο. Καί ἔτσι ἀξιώ-θηκε νά λάβει τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

Ράπτης αὐτός, ἐνδύθη-κε τώρα μία στολή πού δέν εἶχε ράψει ὁ ἴδιος, ἀλλά τήν εἶχε ἑτοιμάσει γι᾽ αὐτόν ὁ Χριστός, τή λευκή στολή τῶν μαρ-τύρων τοῦ ἐσφαγμένου ἀρνίου, λίγες ἡμέρες μόνο μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως ὁ Χριστός θέλησε νά θαυ-μαστώσει ἀκόμη περισσότερο τόν μάρτυρά του καί νά ἀποδείξει δι᾽ αὐτοῦ στούς ἀπίστους ὅτι οἱ μάρ-τυρές του δέν θυσίασαν μάταια τή ζωή τους καί δέν μαρτύρησαν ἄδι-κα γιά τήν πίστη τους σ᾽ Αὐτόν. Ἔτσι, ἐνῶ τό σῶμα του ἔκειτο ἀπο-κεφαλισμένο μαζί μέ τῶν ἄλλων Ναουσαίων σ᾽ ἕνα σωρό, ὅπου τά πετοῦσαν οἱ Τοῦρκοι, ξαφνικά πῆ-ρε ζωή, σηκώθηκε, πῆρε στά χέρια του τό κομμένο κεφάλι του καί ἄρ-χισε νά βαδίζει σάν νά ἦταν ζω-ντανός πρός τή σκηνή τοῦ Λου-μπούτ πασᾶ. Τέτοια μεγάλη τιμή ἐπεφύλαξε ὁ Θεός στόν μάρτυρά του, στόν συμπολίτη σας ἅγιο Νικό-λαο τόν Κοκκοβίτη.

Ἐκεῖνος τόν ὁμολόγησε μέ τή θαρ-ραλέα ἀπάντησή του, «χριστια-νός εἶμαι καί χριστιανός θά πεθά-νω», καί ὁ Χριστός τόν ὁμολόγησε ὄχι μόνο ἐνώπιον τοῦ Πατρός του τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀλλά καί ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐχθρῶν του, ἐνώπιον τῶν Τούρκων πού προσπαθοῦσαν νά πείσουν τόν μάρτυρα ὅτι εἶναι ψεύτικος ὁ Χριστός πού πιστεύει καί νά πιστεύσει στόν δικό τους θεό.

Τώρα ὅμως ὁ ἴδιος ὁ Λουμπούτ βλέποντας τόν νεαρό μάρτυρα, ἄν καί ἀποκεφαλισμένο, νά προχωρεῖ κρατώντας στά χέρια του τό κεφάλι του καί νά πηδάει μάλιστα ἕνα ρυάκι πού ἦταν μπροστά του, ἔντρομος ἀναγνώρισε τό θαῦμα καί ἔδωσε ἐντολή νά σταματήσει ἡ σφαγή τῶν χριστια-νῶν. Καί αὐτό τό θαῦμα ἔμεινε στήν ἱστορία γιά νά τιμᾶται καί νά δοξάζεται ὁ ἅγιος Νικόλαος ἀπό ὅλους τούς πιστούς, ἀλλά καί γιά νά τιμᾶται καί νά δοξάζεται καί ὁ Θεός, «ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

Πολλές φορές ἀναζητοῦμε τήν τιμή καί τή δόξα τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδιώκουμε θέσεις καί ἀξιώματα, ξεχνώντας ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι πρό-σκαιρα, ἔρχονται καί παρέρχο-νται, καί δέν ἔχουν καμία σημασία καί ἀξία, γιατί χάνονται καί ἐκμηδε-νίζονται μέ τόν θάνατο τοῦ ἀνθρώ-που. Ὑπάρχει ὅμως τιμή καί δόξα, ὑπάρχουν διακρίσεις καί ἀξιώματα πού δέν ἐξαρτῶνται ἀπό τή κοινω-νική θέση καί τήν οἰκονομική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά μπορεῖ νά τά ἀποκτήσει ὅποιος ἀγω-νίζεται νά εὐαρεστήσει τόν Θεό, ὅποιος ἀγαπᾶ τόσο πολύ τόν Θεό, ὥστε θεωρεῖ τά πάντα «σκύ-βαλα» γιά τήν ἀγάπη του, ὅποιος τόν ὁμολογεῖ μέ θάρρος καί προτι-μᾶ νά χωρισθεῖ ἀπό τόν κόσμο καί ἀπό τή ζωή του παρά νά χωρισθεῖ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καί ἡ τιμή αὐτή καί ἡ δόξα πού λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος αὐτός, δέν προέρχεται ἀπό τούς ἀνθρώπους. Τήν χαρίζει ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος θαυμαστώνει τούς ἐκλεκτούς του καί τούς δοξάζει καί στή γῆ καί στόν οὐρανό, ὅπως ἔκα-νε μέ τόν ἅγιο Νικόλαο τόν Κοκκο-βίτη, αὐτόν τόν ἁπλό ἄνθρωπο.

Ἄς ζηλώσουμε αὐτή τήν τιμή καί τή δόξα καί ἄς ἀγωνισθοῦμε γιά νά τήν κερδίσουμε, παύοντας νά κυ-νη-γοῦμε τίς κοσμικές καί ἐπίγειες, ἀλλά ἐπιδιώκοντας τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Καί εἴθε διά τῶν πρεσβει-ῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου νά μᾶς ἀξιώ-σει ὅλους ὁ Θεός νά τήν ἀπο-λαύσουμε.

Βέβαια, σήμερα τιμοῦμε παράλληλα καί τόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, αὐτόν τόν μεγάλο ἰσαπόστολο, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειψε τά πάντα, καί τήν ἄσκησή του καί τό κελί του ἀλλά καί αὐτή τήν ἴδια τή ζωή του, καί βγῆκε μέ τήν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Πατριάρχου, γιά νά σπείρει τόν σπόρο τῆς ἐλευθερίας στό ὑπόδουλο Γένος, νά τονώσει ὅλους ἐκείνους τούς ἀνθρώπους πού κάτω ἀπό τή σκλαβιά τοῦ Τούρκου δέν μποροῦσαν οὔτε ἀκόμη καί τή γλώσσα τους νά μιλήσουν καί νά δοξάσουν τόν Θεό.

Ἔτσι, περιερχόμενος τόν ἑλλαδικό χῶρο ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, εἴχαμε τήν τιμή καί τήν εὐλογία ἡ περιοχή μας νά δεχθεῖ τό πέρασμά του, καί ἐδῶ τό χωριό σας εἶχε τήν ἰδιαίτερη εὐλογία νά ἔρθει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς καί νά εὐλογήσει τήν περιοχή πού καί τότε δοκιμαζόταν ἀπό μία πανδημία καί πολλοί πέθαιναν ἀπό τήν πανώλη. Ἦρθε, λοιπόν, καί, ὅπως εἶναι γνωστό σέ ὅλους σας, εὐλόγησε τήν περιοχή καί σταμάτησε ἡ πανώλη. Καί ἔθεσε τέσσερις σταυρούς, ὅπως συνήθιζε, ἀφοῦ εὐλόγησε τήν περιοχή μέ αὐτούς. Ἕνας ἐξ αὐτῶν βρέθηκε σ᾽ αὐτό τό δένδρο, τό ὁποῖο εἶναι ξερό τώρα, ἀλλά ἐδέχθη γιά πολλά-πολλά χρόνια τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Φέτος γιορτάζουμε 200 χρόνια ἀπό τήν ἀνεξαρτησία μας, ἀπό τήν Ἐπανάσταση τῶν Ἑλλήνων, τήν ὁποία τροφοδότησε, σπέρνοντας τόν σπόρο τῆς ἐλευθερίας μέ τόν λόγο του, ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός. Γι᾽ αὐτό καί ἕνας πού πρέπει νά τιμᾶται εἶναι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς. Εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς ἐλευθερίας. Εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος τόνωσε τήν πίστη τῶν Ἑλλήνων ὅτι μποροῦν καί πρέπει νά ἐλευθερωθοῦν. Πότε ὅμως; Ὅταν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ὅταν εἶναι ἑνωμένοι μεταξύ τους καί ὅταν μιλοῦν τήν ἑλληνική γλώσσα. Γι᾽ αὐτό καί ἵδρυσε σχολεῖα. Δέν ἵδρυσε ἐκκλησίες, σχολεῖα ἵδρυσε, γιατί πίστευε πώς μέσα ἀπό τά σχολεῖα θά ὁδηγηθοῦν καί στίς ἐκκλησίες, ἄν μάθουν τήν πίστη καί διατηρήσουν τή γλώσσα τους. Ἔτσι, λοιπόν, ἡ περιοχή μας ἔχει αὐτή τή μεγάλη εὐλογία, ἐκτός ἀπό τό πέρασμά του νά ἔχει καί τόν Σταυρό αὐτόν, τόν ὁποῖο ὅλοι θά προσκυνήσετε καί τόν ὁποῖο φυλάσσουμε ὡς μεγάλη εὐλογία.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK